

Е. Тыщук

e-mail: tev661@rambler.ru

Инопланетяничик

фантастические приключения для детей

Действующие лица:

Котёнок

Львёнок

Гризольда-Зверолов

Инопланетяничик

ДЕЙСТВИЕ ПЕРВОЕ

КАРТИНА ПЕРВАЯ

Начало

Ночь. Звездное небо. Планета Земля, лесная поляна. Котенок вытягивает на поляну длинную коробку.

КОТЕНОК (*оглядываясь*): Никого нет. И это понятно. Маленьким ночью гулять нельзя, опасно. Ночью на маленьких зверушек охотится Гризольда-Зверолов. Поэтому ночью надо спать дома. (*Смотрит вверх*) Какое красивое небо! Не понимаю, почему днем, когда в небе нет ничего интересного, за исключением, конечно, облаков, никто не спит. А ночью, когда появляются очаровательные звездочки, все ложатся спать. Это же так интересно – смотреть на звезды. Маленькие и большие, яркие и... (*Снова оглядывается вокруг*). Нет. (*Вздыхает*). Все спят. Сони. Никто не поможет мне сегодня

испытать телескоп. Я сам его смастерил, точно такой же как в книге. (*Открывает коробку, устанавливает телескоп*). Удивительное изобретение. С его помощью можно познакомиться поближе с любой звездочкой на небе, а, если повезет, то возможно открыть новую звезду. Мне обязательно повезет...

На поляну выбегает Львенок и сталкивается с Котенком. Оба пугаются и прячутся в укрытие. Пауза.

ЛЬВЕНОК (*осторожно выглядывает из укрытия*). Кто тут?

КОТЕНОК (*выглядывает из укрытия*). Это я – Котенок. А ты кто?

ЛЬВЕНОК. Я – Львенок.

КОТЕНОК. Львенок? Странно, Львы живут в Африке. Как ты сюда попал?

ЛЬВЕНОК. Я убежал от Гризольды-Зверолова. Она привезла меня сюда, чтобы продать в зоопарк.

КОТЕНОК. Ты убежал от самой Гризольды-Зверолова?

ЛЬВЕНОК. Да. Если тебе не страшно, посмотри, нет ли ее поблизости.

Котенок осторожно выходит из укрытия, оглядывается.

КОТЕНОК. Нет. Не бойся. Тут кроме нас никого нет.

Львенок осторожно выходит на поляну. Внимательно разглядывает Котенка.

ЛЬВЕНОК. А ты такой же как я. Только маленький.

КОТЕНОК. Конечно. Мы же с тобой из одного семейства – кошачьих.

ЛЬВЕНОК. Так мы с тобой родственники?

КОТЕНОК. Да, только дальние.

Львенок и Котенок радостно обнимаются.

ЛЬВЕНОК. А что ты тут ночью делаешь?

КОТЕНОК. Я Котенок-астроном. Пришел изучать звезды на небе.

ЛЬВЕНОК (*показывает на телескоп*). А это кто?

КОТЕНОК. Это телескоп.

ЛЬВЕНОК. А почему у него три лапы? Как же он будет бегать?

КОТЕНОК. Телескопы не бегают. Они стоят на месте.

ЛЬВЕНОК. Почему стоят?

КОТЕНОК. Чтобы в них было удобно смотреть.

ЛЬВЕНОК. А они не кусаются?

КОТЕНОК (*смеется*). Ты что?.. Это же телескоп, а не волк. Ты чего, боишься?

ЛЬВЕНОК. Я? Я – самый сильный, я – самый смелый. Я – царь зверей!

КОТЕНОК. Царь зверей? (*Торжественно*). Тогда почетное право испытать телескоп, первым посмотреть на звезды, предоставляется Львенку!

ЛЬВЕНОК. Ты знаешь, я это почетное право оставлю тебе.

КОТЕНОК. Боишься?

ЛЬВЕНОК. Не боюсь.

КОТЕНОК. Боишься.

ЛЬВЕНОК. Не боюсь, я просто очень вежливый.

Звёздная тема (*фоном*)

Пауза. Котенок и Львенок смеются. Котенок смотрит в телескоп.

КОТЕНОК. Ух ты! Как красиво!

ЛЬВЕНОК. И я хочу посмотреть на «ух ты»!

КОТЕНОК (*освобождает телескоп Львенку*). Смотри.

ЛЬВЕНОК (*осторожно смотрит в телескоп*). А где же звездочки? Я вижу только сияющие мячики.

КОТЕНОК. Это не мячики. Это планеты. Если на них смотреть без телескопа, они превращаются в звездочки.

ЛЬВЕНОК. Ух ты! (*Смотрит в телескоп*). Мячики! (*Смотрит на небо без телескопа*). Звездочки! Мячики-Звездочки! (*Поет*).

Песня Львёнка

Раскатилось в небе столько мячиков,
Может быть сто, а может и двести.
Сколько нужно сделать мне до них прыжков,
Чтобы сыграть нам во что-нибудь вместе?

В небе над нами вы ночью сияете,
Но перестанете утром светить.
В жмурки, наверно, со мной вы играете,
Как же оттуда вас можно стащить?

Мячики - звёздочки, звёздочки - мячики
Сказочным светом мерцаете вы.
Днём вы застенчиво где-то попрячетесь
И засверкаете снова в ночи.

КОТЕНОК. Какое игривое настроение. А совсем недавно кто-то дрожал от страха.

ЛЬВЕНОК. Ура! Я теперь Львёнок-гастроном!

КОТЕНОК (*смеётся*). Не гастроном, а астроном.

ЛЬВЕНОК (*смотрит в телескоп*). Ой! Одна звёздочка падает!

КОТЕНОК. Дай посмотреть. (*Смотрит в телескоп*). Это не звёздочка.

ЛЬВЕНОК. А что это?

КОТЕНОК. Не знаю. Но «что это» летит прямо на нас.

ЛЬВЕНОК. Прячемся!!!

Приземление Инопланетянычкя

Львенок и Котенок прячутся.

КАРТИНА ВТОРАЯ

*На полянку выкатывается Инопланетянычк. Лежит без признаков жизни.
Львенок и Котенок в укрытии.*

КОТЕНОК. Интересно – что это?

ЛЬВЕНОК. Чтобы это ни было, оно свалилось с неба.

КОТЕНОК. Не шевелится. (*Львёнку*). Иди, глянь, что это.

ЛЬВЕНОК. А почему я?

КОТЕНОК. Ты что, боишься?

ЛЬВЕНОК. Нет. Мне а ни сколечко не интересно.

КОТЕНОК. Хорошо. Тогда пойду я.

Котенок выходит из укрытия.

ЛЬВЕНОК. Осторожно. Близко не подходи. Всегда будь готов бежать... Ну, что это?

КОТЕНОК. Это не «что это». Это – «кто это».

ЛЬВЕНОК. Кто это?

КОТЕНОК. Не пойму.

ЛЬВЕНОК. Может Зайчонок?

КОТЕНОК. Нет.

ЛЬВЕНОК. Волчонок?

КОТЕНОК. Нет.

ЛЬВЕНОК. Лисенок, Поросянок, Слононок?

КОТЕНОК. Нет, нет, нет.

ЛЬВЕНОК. Тогда кто?

КОТЕНОК. Иди сам посмотри.

Львенок оставляет укрытие.

ЛЬВЕНОК. Ух ты! Чудо-Юдо!

КОТЕНОК (*Инопланетяничик*). Эй! Ты кто? Очнись.

Инопланетяничик приходит в себя.

ЛЬВЕНОК. Кто ты?

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Пи-ли-пика.

ЛЬВЕНОК. Кто-кто?

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Пи-ли-пика.

ЛЬВЕНОК. Я не понял, бояться мне или нет?

КОТЕНОК. Ты откуда?

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Я с другой планеты.

КОТЕНОК. Так ты инопланетяник!

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Да, я – Инопланетяник.

КОТЕНОК. Вот так повезло!

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Где я?

КОТЕНОК. На Земле.

ЛЬВЕНОК. На лесной поляне.

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Земле-поляне.

ЛЬВЕНОК (*Котенку*). Он кусается?

КОТЕНОК. Не знаю.

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Кто вы?

КОТЕНОК. Я – Котёнок. Астроном!

ЛЬВЕНОК. А я – Львёнок. Царь зверей!

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Зверей?

ЛЬВЕНОК. Да. А ты что за зверь?

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Я не знаю. А что такое «зверь»?

ЛЬВЕНОК. Ха-ха! Он еще маленький. Совсем ничего не знает.

КОТЕНОК. погоди. Сейчас всё выясним. (*Инопланетянику*). Ты мяукаешь?

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. А что это такое – «мяукаешь»?

КОТЕНОК. Я – Котёнок. Я мяукаю. Он – Львёнок. Он – рычит.

ЛЬВЕНОК. Вот так: р-р-р-р!

КОТЕНОК. Поросёнок – хрюкает, Собачка – гавкает, Корова – мычит...

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Понял. Инопланетяник – пи-ли-пикает.

ЛЬВЕНОК. Ха-ха! Пи-ли-пикает! Кого ты испугаешь своим пи-ли-пиканьем?

Пи-ли-пика!

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Я не хочу пугать.

ЛЬВЕНОК. Тогда для чего ты к нам прилетел?

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Я не прилетел. Наша Полярная планета очень скользкая. У нас всегда зима. Мы играли с другими инопланетянами в догонялки, и не заметил, как оказался на самом краю. Я соскользнул с него как с ледовой горки и полетел вниз прямо к вам.

КОТЕНОК. Так ты упал?

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Да.

ЛЬВЕНОК. А как же ты теперь вернешься?

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Не знаю.

КОТЕНОК. Не волнуйся. Мы не оставляем друзей в беде. Я что-нибудь придумаю.

ЛЬВЕНОК. А мы уже подружились?

КОТЕНОК. Ну, самое время.

Пауза.

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Я хочу дружить.

КОТЕНОК. Дружить – это здорово. (*Подает лапу*). Мяу!

ЛЬВЕНОК (*кладёт свою лапу на лапу Котёнку*). Р-р-р!

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК (*кладёт свою лапу сверху*). Пи-ли-пи!

КОТЕНОК. Теперь мы друзья! (*Поют*).

Песня Котёнка и друзей

Припев:

Котёнок: Мяу!

Львёнок: Р-р-р!

Инопланетяничик: Пи-ли-пи!

Вместе: Нам печали не страшны.

Котёнок: Мяу!

Львёнок: Р-р-р!

Инопланетяничик: Пи-ли-пи!

Вместе: Дружим вместе мы!

2 раза

Котёнок: День и ночь, и в час тревожный,
Даже если очень сложно,
В зной и холод самых снежных вьюг
Не теряй надежд на чудо
И отважным будь повсюду,
Помни, что поможет верный друг.

Припев (2 раза).

Вместе: Дружим вместе мы,
Дружим вместе мы!

ЛЬВЕНОК (*смотрит в телескоп*). Инопланетяничек, покажи-ка, где твоя скользкая планета?

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Возле Большой Медведицы.

ЛЬВЕНОК. Медведица на небе? Как она там оказалась? Тоже упала?

КОТЕНОК. Ну, ты действительно «гастроном», дальний родственник! Большая Медведица – это такое созвездие.

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Несколько планет расположились так, что нарисовали на небе Медведицу, видишь?

ЛЬВЕНОК. Да, очень похоже на Медведицу.

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. А рядом с Большой Медведицей самая яркая звезда. Это и есть моя Полярная планета.

ЛЬВЕНОК. Очень высоко. Никак туда не заскочить.

Пауза.

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Выходит, я никогда не вернусь домой?

КОТЕНОК. Не грусти, Инопланетяничек. Планеты не стоят на месте. Они вращаются.

ЛЬВЕНОК. И что с того?

КОТЕНОК. Мне срочно нужна энциклопедия!

ЛЬВЕНОК. А что это?

КОТЕНОК. Книга, в которой обо всём написано.

ЛЬВЕНОК. Что ты задумал, Котенок?

КОТЕНОК. В энциклопедии мы точно найдем ответ, как помочь Инопланетянчику вернуться домой. (Львёнку). Береги Пи-ли-пику. А я мигом за энциклопедией. Одна лапа здесь, другая там.

Котенок забирает телескоп, убегает с поляны.

КАРТИНА ТРЕТЬЯ

На поляне Львенок и Инопланетянчик.

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Что мы будем делать?

ЛЬВЕНОК. Ждать. Котенок у нас – голова! Очень умный. Одно слово – гастроном!

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Уже очень поздно.

ЛЬВЕНОК (*зевает*). Ага, спать хочется.

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Меня, наверное, ищут. Как медленно тянется время.

ЛЬВЕНОК. Ага, как жвачка. Слушай, а давай-ка пойдём спать. Во сне время идет быстро.

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Я не смогу заснуть.

ЛЬВЕНОК. Тогда я пойду один, быстренько посплю за нас двоих. А ты, если что, пи-ли-пикай. И я сразу тут как тут.

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Хорошо.

Львенок идет спать.

КАРТИНА ЧЕТВЁРТАЯ

На поляне один Инопланетянчик.

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Я хочу домой. (*Поёт*).

[Песня Инопланетянчика](#)

Ночь на дворе, что ж –
Буду я ждать дня,
Нужно поспать часик,
Так от чего ж я
Лишь на минутку глаза закрываю –
Тут же приходит тоска,
В доме своём я проснуться мечтаю,
Где ты, планета моя?
Знаю, ты...

Припев:

Там где высоко куда-то мчат кометы,
Там, там, между звёзд летит моя планета.
Манит своим ослепительным светом
Блеск её снежных вершин,
Но на рассвете исчезнет планета
И остаюсь я один.

Тихо вокруг и
Следует лечь спать,
Наверняка дома
Будут меня ждать.
Думают где же я запропастился –
Тут я сижу, на Земле.
Вот бы скорее мой друг возвратился,
Знаю, поможет он мне.

Припев.

Тема Гризольды (фоном)

(Вдали виднеется свет фонарика). Котенок? Нет, это кто-то большой и грозный.

Инопланетяничек прячется, на поляну выходит Гризольда-Зверолов.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. И здесь никого. Сбежал! Таки ушел от меня ценный экземплярчик – африканский Львенок. Всё, устала. Вот здесь и отдохну. Симпатичная полянка. (*Ставит пограничный столбик с надписью «Территория Гризольды-Зверолова»*). Теперь это моя территория. Здесь, наверное, любят шалить разные зверушки. А ночью они все спят. Набегаются, устанут, пушкой не разбудишь. А я тут как тут. Все норки, все кустики проверю. Милых зверюшек спящими упакую в клетки. Без единого выстрела. Правда, гуманно? И, главное, все по закону. Территория моя. Разумно! Сейчас посмотрим, кто у нас тут буянил? (*Светит фонариком*). А наследили как! Следы Котёнка. На Котят спроса нет. Вот еще следы. Никогда таких не встречала. Кто это может быть? (*Радостно*). А вот следы Львенка! Мой беглец, моя африканская добыча тут как тут. Добегался, мой хороший. От меня не убежишь. Посмотрим, где у нас уснул Львенок?

Гризольда-Зверолов по следам движется в сторону Львенка. Инопланетяничек, недолго думая, выпрыгивает из укрытия и перекрывает ей дорогу.

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Пи-ли-пи!

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. А это еще что за неизвестный зверёк?

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Пи-ли-пи!!

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. Какой замечательный экземпляр.

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Пи-ли-пи!!!

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. Ну, довольно «пи-ли-пикать»! Ты же не на сигнализации. Кто ты?

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Я Инопланетяничек.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. Инопланетяничек? Станный экземпляр, никогда не встречался. Ты здесь живешь?

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Нет. Я упал с неба.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. Вот так повезло! Всю ночь бегаю за африканским беглецом, и ни зверушки за всю погоню не встретила. А тут сразу – товар на миллион! Что ты делаешь на моей территории?

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. А разве эта поляна ваша? Ведь вас здесь не было. Вы только пришли.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ (*показывает на пограничный столбик с надписью*). Ты читать умеешь?

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК (*читает*). «Территория Гризольды-Зверолова».

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. Видишь? Все по закону. Ты на моей территории и Львенок на моей территории. Получается вы мои. И вам бесконечно повезло, потому что я друг зверюшек.

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Неправда. Я все слышал и не позволю вам посадить моего друга Львенка в клетку.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. Ловко - "не позволю". А кто тебя спрашивает?

Гризольда-Зверолов осторожно подходит к Инопланетянчику.

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Не подходите.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. А что будет? Ты меня укусишь?

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Нет.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. Поцарапаешь?

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Нет. Я вас отбиополю.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. Что-что? Отбиополю? (*Смеётся*). Это как?

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Вот так. Пи-ли-пи!!!

Биополе 1

Инопланетянчик направляет свои лапки в сторону Гризольды-Зверолова. Невидимый поток энергии отталкивает Гризольду-Зверолова, сбивая ее с ног. Гризольда-Зверолов падает.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. Кто? Кто меня толкнул? (*Оглядывается вокруг*). Кто тут толкается?

Гризольда-Зверолов встает и идет к Инопланетянчику.

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Пи-ли-пи!

Биополе 2 (повторить несколько раз)

И снова невидимая энергия Инопланетянчика сбивает Гризильду-Зверолова с ног. Так повторяется несколько раз.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ (наконец сообразив). Так это ты безобразничаешь, инопланетный зверек?

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Я вас предупреждал.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. И как ты это делаешь?

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. В случае опасности, моё защитное поле не позволяет врагу ко мне приближаться.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. Ну, какой же я враг. (Ощупывает невидимую преграду вокруг Инопланетянчика). Действительно. Не подойти. Вот это номер! (В сторону). С такими способностями только в цирке и выступать. Бесценный экземпляр. (Инопланетянчику). Ну ладно. Ты мне не нужен. Я ухожу.

Гризольда-Зверолов уходит с поляны.

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Ушла.

Гризольда-Зверолов появляется возле укрытия где спит Львенок.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. А вот Львенка я все же возьму.

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Пи-ли-пи!

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. Что такое? Твое защитное поле других не защищает? Какая жалость. Можешь пи-ли-пикать сколько угодно. Львёнок мой.

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Львёнок мой друг!

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. Львенок мой. (*Пауза*). Но мы можем договориться. Если ты такой друг, тогда лезь в клетку вместо друга.

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Но в клетке моя защита не будет действовать.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. Как хочешь. Мое дело предложить.

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. А вы тогда Львенка оставите в покое?

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. Или ты или он.

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Но я хочу домой.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. А еще другом назвался. Решай – либо ты, либо он.

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Я.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. Вот это настоящий друг. Добро пожаловать в клетку.

Гризольда-Зверолов закрывает Инопланетянича в клетке.

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Пи-ли-пи.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. Наивный зверек. Бесценный экземпляр.

Гризольда-Зверолов уносит Инопланетянича.

КАРТИНА ПЯТАЯ

На поляну выбегает Котенок с большой книгой.

КОТЕНОК. А вот и я! Одна лапа там, другая здесь. (*Замечает пограничный столбик с надписью, читает*). «Территория Гризольды-Зверолова». Странно.

Этой надписи здесь не было. А где мои друзья? (*Зовет*). Львенка!

Инопланетяничик! Неужели спят? (*Опять зовет*). Львенок! Инопланетяничик!

Из укрытия выходит Львенок.

ЛЬВЕНОК. Я тут.

КОТЕНОК. Снова спишь?

ЛЬВЕНОК. Нет. Караулю. Сижу в засаде.

КОТЕНОК. А где Инопланетяничик?

ЛЬВЕНОК. Заснул, наверное.

КОТЕНОК. Тут никого не было?

ЛЬВЕНОК. Никого.

КОТЕНОК (*указывает на пограничный столбик с надписью*). Тогда, что это?

ЛЬВЕНОК. Я читать не умею.

КОТЕНОК. Вот так Царь зверей. (*Читает*). «Территория Гризольды-Зверолова».

ЛЬВЕНОК. Территория Гризольды-Зверолова? Надо как можно быстрее бежать с ее поляны. Если она нас поймает, то посадит в клетку, а потом продаст в зоопарк.

КОТЕНОК. Где Инопланетяничек?

ЛЬВЕНОК (*ищет*). Инопланетяничек! Пи-ли-пика, ты где? (*Котенку*). Его нигде нет.

КОТЕНОК. Я так и знал, что тебе нельзя довериться.

Пауза.

ЛЬВЕНОК. Если я тебя правильно понял, ты хочешь сказать, что Пи-ли-пику похитила Гризольда-Зверолов?

КОТЕНОК. Ты меня правильно понял. Сплюха. Проспал друга.

ЛЬВЕНОК. Но я заснул только на минутку... Что же теперь делать?

КОТЕНОК. Надо идти освобождать Инопланетяничка.

ЛЬВЕНОК. Идти к Гризольде-Зверолову? Она нас поймает и продаст.

Пауза.

КОТЕНОК. Когда уже ты перестанешь бояться, Царь зверей. Никто нас не поймает, если мы все продумаем. Если у нас будет план.

ЛЬВЕНОК. Какой план?

КОТЕНОК. Гризольда-Зверолов выходит на охоту ночью, чтобы никто не видел ее злодейства. Так?

ЛЬВЕНОК. Так.

КОТЕНОК. Ну, вот!

ЛЬВЕНОК. Что, вот?

КОТЕНОК. Мы пойдем к Гризольде-Зверолову днем, когда она будет спать и освободим Инопланетянчика.

ЛЬВЕНОК. Ну, Котенок, ты – голова! А как Инопланетянчик вернется домой на свою скользкую планету?

КОТЕНОК. Очень просто! Смотри. (*Открывает книгу*). Вот что написано в энциклопедии. (*Читает*). «Планеты крутятся».

ЛЬВЕНОК. И наша Земля тоже?

КОТЕНОК. Да.

ЛЬВЕНОК. Ух ты. Это значит, что мы кружимся на нашей планете как на карусели?

КОТЕНОК. Да. Планеты не стоят на месте, они путешествуют по небу. Только этого никто не замечает. (*Читает дальше*). «Каждую следующую ночь планеты меняются местами». Понятно?

ЛЬВЕНОК. Нет.

КОТЕНОК. Это же так просто. Если этой ночью планета Инопланетянчика над нами, вверху, тогда пройдет день и в следующую ночь...

ЛЬВЕНОК. Что в следующую ночь?

КОТЕНОК. Наши планеты поменяются местами и дом Инопланетянчика окажется внизу, под нами. Мы подведем Инопланетянчика к краю нашей Земли и он сможет скатиться с него, как с горки, на свою Полярную планету.

ЛЬВЕНОК. Ура! Какой ты молодец, Котенок! Ты настоящий астроном!

КОТЕНОК. Сколько раз тебе повторять? Я – астроном, а не гастроном.

ЛЬВЕНОК. Ты самый настоящий астроном!

КОТЕНОК. Теперь у нас есть план, и мы можем идти освобождать друга.

Котенок и Львенок уходят с поляны.

ДЕЙСТВИЕ ВТОРОЕ

КАРТИНА ШЕСТАЯ

Утро. Планета Земля, владения Гризольды-Зверолова. Гризольда-Зверолов расставляет капканы.

Песня Гризольды-Зверолова

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ (*поёт*).

Я Зверолов Гризольда
На встречу к вам спешу.
Ловлю зверят бездомных
И дом им нахожу.
Кого-то в цирк устрою,
Кого-то в зоопарк
Заботлива со всеми,
Иначе ведь никак!

А если кто-то спросит
Зачем мне это всё?
Отвечу я охотно:
Призвание моё.
И если покупают
Всех пойманных зверят
Растёт мой кошелёчек
И денежки звенят!

Капканы и ловушки – мои друзья и помощники! Сколько вы зверей поймали. Не счесть. А сегодня у вас особое задание: охранять бесценный экземпляр, который так удачно свалился с неба просто мне в руки. Всего один Инопланетяничек и Гризольда-Зверолов – миллионер! Никому его не отдам. Бесплатно, конечно. Пусть только попробуют сунуться в мои владения, сразу

же попадут в капкан или ловушку. (*Потягивается*). Какая приятная усталость. Кто хорошо поработал ночью, днем может отдохнуть. Пойду, подремлю немного, а вы, мои друзья и помощники – капканы и ловушки, стерегите Инопланетяничка.

Гризольда-Зверолов уходит спать.

КАРТИНА СЕДЬМАЯ

День. Планета Земля, владения Гризольды-Зверолова. Слышится храп. Выходит Котенок, за ним прячется Львенок.

КОТЕНОК. Вот они – владения Гризольды-Зверолова. Мы на месте.

ЛЬВЕНОК. А где Гризольда?

КОТЕНОК. Т-с-с! Спит!

ЛЬВЕНОК. А где Инопланетяничик?

КОТЕНОК. Не знаю. Где-то тут.

ЛЬВЕНОК. Давай его позовём. (*Зовёт*). Инопланетяничик!

КОТЕНОК. Ты, что. Нельзя шуметь. Гризольда-Зверолов проснется.

По следам (вначале фоном на тексте)

Храп прекращается. Котенок и Львенок прячутся. Выходит Гризольда-Зверолов, потягивается зевая.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. Кто тут? (*Проверяет капканы и ловушки*). Тут никого. И тут никого. И тут пусто. Показалось.

Гризольда-Зверолов уходит. Слышится храп. Котенок и Львенок выходят из укрытия.

ЛЬВЕНОК. Ты иди вперед, а я за тобой.

КОТЕНОК. Снова боишься?

ЛЬВЕНОК. Ничего подобного. Я буду следить, чтобы на нас никто сзади не напал.

КОТЕНОК. Иди след в след. И не шуми больше. (*Поют*).

Львёнок: По следам,
По следам,
В этот путь опасно выдвигаться нам.

Котёнок: По следам,
По следам,
Я в обиду друга никому не дам.

Вместе: Не страшны нам все капканы
И ловушки не страшны,
Друга выручать нам нужно
Из беды!

Львёнок: По следам,
Котёнок: По следам,
Львёнок: По следам.

Котенок и Львенок ищут Инопланетяничка, поочередно повторяя «По следам». Котенок попадает в ловушку.

КОТЕНОК. Ой!

ЛЬВЕНОК. Что?

КОТЕНОК. Я в ловушке. (*Пытается освободиться*). Одному мне не выбраться.

ЛЬВЕНОК. Я тебе помогу.

КОТЕНОК. Не успеешь. Гризольда-Зверолов проснулась. Спасайся.

ЛЬВЕНОК. А ты?

КОТЕНОК. Спасайся, друг.

Львенок прячется. Выходит Гризольда-Зверолов.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. Кто тут шастает? (*Проверяет капканы и ловушки*).
Здесь никого. Здесь пусто. А тут... (*Видит Котенка*). Попался красавчик. Кто тут у нас?

КОТЕНОК. Котёнок. Астроном.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. Астроном – это кто?

КОТЕНОК. Это тот, кто открывает звёзды.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. Это я открываю звезды! А что ты здесь делаешь, астроном?

КОТЕНОК. Я пришел помочь своему другу, Инопланетянчику.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. А ему твоя помощь не нужна. У Инопланетянчика все хорошо. Я о нем позабочусь. Он скоро станет звездой известного цирка.

КОТЕНОК. Инопланетянчик хочет вернуться домой. Отпустите его, пожалуйста.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. Ты хочешь отобрать у меня миллион?

КОТЕНОК. Нет. Я хочу помочь своему другу.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. Нет. Ты хочешь отобрать у меня миллион! Пойдем, я и о тебе позабочусь. Продам в хорошие руки. Правда, котята сейчас не в цене. Разве что в придачу к Инопланетянчику ты, возможно, и согласишься. Что с тебя возьмешь. Хоть шерсти клочок.

Гризольда-Зверолов выводит Котенка.

КАРТИНА ВОСЬМАЯ

Вечер. Планета Земля, владения Гризольды-Зверолова, выходит Львенок.

ЛЬВЕНОК. Страшно. Очень захотелось убежать куда глаза глядят. Но одному еще страшнее. Что мне делать? Спасать друзей? Но как? Здесь повсюду капканы и ловушки. Если я пойду спасать, то снова стану добычей Гризольды-Зверолова... (*Пауза*). А не пойти я не могу. Мои друзья в беде, и я – единственная надежда на их спасение. Что же делать? Как мне быть? Котенок бы придумал... Стоп! (*Пауза*). Котенок говорил ступать след в след.

А что это значит? Если я буду идти по нашим с котенком следам, то... Не попаду ни в капкан, ни в ловушку.

Выходит Гризольда-Зверолов, потягивается, замечает Львенка.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. Кто тут?

ЛЬВЕНОК. Это я – Львёнок.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. На ловца и зверь бежит. Вернулся мой африканский экземпляр.

ЛЬВЕНОК. Я пришел за своими друзьями: Инопланетянчиком и Котенком.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ (*шепотом*). Мои друзья и помощники – капканы и ловушки, принимайте беглеца. (*Львенку*). Добро пожаловать. проходи смелее.

ЛЬВЕНОК. А я и не боюсь. Я – Царь зверей. (*Проходит*). След в след. След в след. След в след.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ (*пытаясь загнать Львенка в капкан*). Что ты там бормочешь, Царь? Иди сюда. Я тебя отведу к твоим друзьям.

ЛЬВЕНОК. Ты меня не обдуришь.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. Ах, так!

ЛЬВЕНОК. Не догонишь, не поймаешь!

Гризольда ловит Львёнка

Гризольда-Зверолов пытается поймать Львенка. Львенок ловко выкручивается, постоянно повторяя: «По следам». Наконец, ловля заканчивается тем, что Гризольда-Зверолов сама попадает в свою же ловушку.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. Ой!

ЛЬВЕНОК. Что, попалась? Не рой яму другому, сама в нее попадешь!

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. Помоги мне, Львенок. Самой мне из этой ловушки никогда не выбраться.

ЛЬВЕНОК. Сейчас же признавайся, где ты спрятала моих друзей?

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. В подвале закрыла на засов.

ЛЬВЕНОК. Это так ты заботишься о зверятах?

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. Помоги мне выбраться. Хочешь, я тебе денег дам. Много.

ЛЬВЕНОК. Не нужны мне твои деньги. (*Открывает дверь подвала*). Котенок, Инопланетяничик, это я – Львенок. Выходите, вы свободны!

Выходят Котенок, за ним Инопланетяничик, обнимают Львенка. Все трое кричат: «Ура».

КОТЕНОК. Спасибо тебе, Львенок! Ты очень смелый. Ты настоящий Царь зверей!

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Ты настоящий друг!

КОТЕНОК. Нам нужно спешить. Ночь наступает, планеты меняются местами.

ЛЬВЕНОК. Осторожно капканы! Идите за мной. След в след.

КОТЕНОК. След в след.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. Куда же вы? А как же я?

ЛЬВЕНОК. А ты оставайся со своими друзьями и помощниками – капканами и ловушками.

КОТЕНОК. Почувствуй, как это быть в ловушке.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. Я больше не буду. Честное слово. Простите меня. Я больше не буду ловить зверей и сажать их в клетки. Я буду сажать... Только цветы и стану Гризольдой-Цветочником.

Пауза.

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Нельзя оставлять её в беде. Давайте ми ей поверим.

ЛЬВЕНОК. Никогда.

КОТЕНОК. Не знаю. Можно ли ей вообще верить после того, что было?

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Нужно верить всегда, потому что доброта творит чудеса.

Пауза.

ЛЬВЕНОК. Я вообще-то не злой. Давайте простим.

КОТЕНОК. Давайте мы ей поверим.

Друзья помогают Гризольде-Зверолову освободиться.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. Спасибо. Я теперь буду доброй. Даю честное слово Гризольды-Цветочника.

КОТЕНОК. Нам нужно спешить.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВЕРОЛОВ. Ступайте осторожно. Капканы. *(Пауза)*. Я их уберу. Честное слово!

Львенок, Котенок и Инопланетяничик идут, дружно повторяя: «По следам».

КАРТИНА ДЕВЯТАЯ

Звёздная тема (фоном)

Ночь. Край планеты Земля. Выходит Котенок с телескопом. За ним Львенок и Инопланетяничик.

КОТЕНОК. Быстрее. Полярная планета под нами.

ЛЬВЕНОК. Мы уже на самом краю Земли?

КОТЕНОК. Да. Будьте осторожны. Не подходите слишком близко к краю.

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Вон Большая Медведица. Она теперь внизу. А рядом Полярная планета. Там мой дом!

ЛЬВЕНОК. Все как в энциклопедии написано!

КОТЕНОК. Энциклопедии!

Котенок устанавливает телескоп.

ЛЬВЕНОК. Я и говорю. Котенок, а зачем ты с собой притащил этого трехногого?

КОТЕНОК. Телескоп!

ЛЬВЕНОК. Я и говорю.

КОТЕНОК. Я должен быть на все сто процентов уверен, что Инопланетяничек вернулся домой.

ЛЬВЕНОК. Ты будешь телескопом прицеливаться?

КОТЕНОК. Нет. Когда Инопланетяничек скатиться на свою планету, он нам помашет, что все в порядке. А мы в телескоп увидим.

ЛЬВЕНОК. Вот здорово! (*Инопланетяничку*). Котёнок у нас голова! Все продумал. Ты нам помашешь? Правда?

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Обязательно помашу.

КОТЕНОК. Пора прощаться. Время не ждёт.

Пауза.

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК (*протягивает лапу*). Пи-ли-пи.

КОТЕНОК (*кладёт свою лапу на лапу Инопланетяничка*). Мяу.

ЛЬВЕНОК (*кладёт свою лапу сверху*). Р-р-р.

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Спасибо вам, друзья, за все, что вы для меня сделали.

КОТЕНОК. Пустяки.

ЛЬВЕНОК. Мы что, расстаемся навсегда?

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Нет. Мы будем дружить.

КОТЕНОК. Будем дружить планетами.

ЛЬВЕНОК. Здорово!

КОТЕНОК. Пора.

К друзьям выбегает Гризольда-Цветочник. Она держит в руках горшочек с цветком.

ГРИЗОЛЬДА-ЦВЕТОЧНИК. Подождите. (*Переводя дыхание*). Успела. (*Протягивает Инопланетяничку горшок с цветком*). Это тебе. От меня, Гризольды-Цветочника, мой первый цветочек. На добрую память.

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК (*принимает горшок с цветком*). Спасибо.

Инопланетяничек подходит к самому краю планеты Земля.

КОТЕНОК. Съезжай осторожно, Инопланетяничик!

ЛЬВЕНОК. Смотри не промахнись!

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Не промахнусь!

ГРИЗОЛЬДА-ЦВЕТОЧНИК. Осторожнее с цветком.

ИНОПЛАНЕТЯНЧИК. Я буду осторожным

КОТЕНОК. На старт!

Возвращение Инопланетяничика

Внимание! Поехали!

Инопланетяничик съезжает с края планеты Земля как с детской горки.

ЛЬВЕНОК. До свидания, Пи-ли-пика!

КОТЕНОК. До свидания, Инопланетяничик!

ГРИЗОЛЬДА-ЦВЕТОЧНИК. До свидания, друг!

Котенок, Львенок и Гризольда-Цветочник поочередно заглядывают в телескоп и радостно машут лапками в звездное небо. Звучит финальная песня.

Финальная песня

Львёнок: Ах, карусели-планеты

В небе над нами кружатся.

Котёнок: И не нужны ведь билеты

Всем, кто захочет кататься.

Гризольда: Но, чтоб не выпасть наружу

Надо за друга держаться,

А упадёте – то тут же

Друг вам поможет подняться!

Привет:

Вместе: В добрый путь, наш друг,
Так славно, что вдруг
Ты приземлился к нам.
Миг настал прощанья,
Расставанья,
Волю не дай слезам.

Дни прошли ненастья,
Только счастье
И благодать нас ждут.
Будет всё отлично,
Феерично,
Так значит в добрый путь!

Песня Котёнка и друзей (фонограмма без вокала)

КОНЕЦ

Музыка
ДЛЯ ТЕАТРА
www.music4theater.com

Є. Тищук

e-mail: tev661@rambler.ru

Прибульчик

фантастичні пригоди для дітей на дві дії

Д і й о в і о с о б и:

Кошеня

Левеня

Гризольда-Звіролов

Прибульчик

ДІЯ ПЕРША

КАРТИНА ПЕРША

Початок

Ніч. Зоряне небо. Планета Земля з боку лісової галявини. Кошеня витягає на галявину довгу коробку.

КОШЕНЯ (*озираючись*): Нікого немає. І це зрозуміло. Маленьким уночі гуляти не можна, небезпечно. Вночі на маленьких звірятках полює Гризольда-Звіролов. Тому вночі треба спати вдома. (*Дивиться угору*) Яке гарне небо! Не розумію, чому вдень, коли у небі немає нічого цікавого, за винятком, звичайно, хмаринок, ніхто не спить. А вночі, коли з'являється привабливі зірочки, всі лягають спати. Це ж так цікаво – дивитися на зорі. Маленькі та великі, яскраві та... (*Знову озирється навколо*). Нікого. (*Зітхає*). Всі сплять. Сплюхи. Ніхто не допоможе мені сьогодні випробувати телескоп. Я сам його

змайстрував, точно такий як у книжці. (*Відкриває коробку, встановлює телескоп*). Дивовижний винахід. За його допомоги можна познайомитися поближче з будь-якою зірочкою на небі, а, якщо пощастить, то можливо відкрити нову зірку. Мені обов'язково пощастить...

На галявину вибігає Левеня та зіштовхується з Кошеням. Обидва лякаються та ховаються у схованках. Пауза.

ЛЕВЕНЯ (*обережно виглядає зі схованки*). Хто тут?

КОШЕНЯ (*виглядає зі схованки*). Це я – Кошеня. А ти хто?

ЛЕВЕНЯ. Я - Левеня.

КОШЕНЯ. Левеня? Дивно, Леви мешкають в Африці. Як ти сюди потрапив?

ЛЕВЕНЯ. Я втік від Гризольди-Звіролова. Вона привезла мене сюди, щоб продати до зоопарку.

КОШЕНЯ. Ти втік від самої Гризольди-Звіролова?

ЛЕВЕНЯ. Так. Якщо тобі не страшно, подивись, чи немає її поблизу.

Кошеня обережно виходить зі схованки, озирвається.

КОШЕНЯ. Немає. Не бійся. Тут крім мене нікого немає.

Левеня обережно виходить на галявину. Уважно роздивляється Кошеня.

ЛЕВЕНЯ. А ти такий самий, як я. Тільки маленький.

КОШЕНЯ. Звісно. Ми ж з тобою з одного сімейства – котячих.

ЛЕВЕНЯ. То ми з тобою родичі?

КОШЕНЯ. Так, тільки далекі.

Левеня та Кошеня радісно обнімаються.

ЛЕВЕНЯ. А що ти тут робиш уночі?

КОШЕНЯ. Я Кошеня-астроном. Прийшов вивчати зірки на небі.

ЛЕВЕНЯ (*вказує на телескоп*). А це хто?

КОШЕНЯ. Це телескоп.

ЛЕВЕНЯ. А чому у нього три лапи? Як же він буде бігати?

КОШЕНЯ. Телескопи не бігають. Вони стоять на місці.

ЛЕВЕНЯ. Чому стоять?

КОШЕНЯ. Щоб в них було зручно дивитися.

ЛЕВЕНЯ. А вони не кусаються?

КОШЕНЯ (*сміється*). Ти що?.. Це ж телескоп, а не вовк. Ти що, боїшся?

ЛЕВЕНЯ. Я? Я – найсильніший, я – найсміливіший. Я – цар звірів!

КОШЕНЯ. Цар звірів? (*Урочисто*). Тоді почесне право випробувати телескоп, першим глянути на зорі, надається Левеняті!

ЛЕВЕНЯ. Ти знаєш, я це почесне право залишаю тобі.

КОШЕНЯ. Боїшся?

ЛЕВЕНЯ. Не боюся.

КОШЕНЯ. Боїшся.

ЛЕВЕНЯ. Не боюся, я просто дуже ввічливий.

Зоряна тема (*фоном*)

Пауза. Кошеня та Левеня сміються. Кошеня дивиться в телескоп.

КОШЕНЯ. Ти, ба! Як гарно!

ЛЕВЕНЯ. І я хочу подивитися на «ти, ба»!

КОШЕНЯ (*звільняє телескоп Левеняті*). Дивись.

ЛЕВЕНЯ (*обережно дивиться в телескоп*). А де ж зірочки? Я бачу тільки сяючі м'ячики.

КОШЕНЯ. Це не м'ячики. Це планети. Якщо на них дивитися без телескопа, вони перетворюються на зірочки.

ЛЕВЕНЯ. Ти, ба! (*Дивиться в телескоп*). М'ячики! (*Дивиться на небо без телескопа*). Зірочки! М'ячики-Зірочки! (*Співає*).

Пісня Левеня

Небом розкотилися ці м'ячки,
Шкода, що їх не легко дістати.
Знати би чому ви всі не скачете,
От би нам разом в що небудь пограти.

Високо в небі вночі ви засяєте,
Тільки удень чомусь вас не знайти.
В піжмурки, певно, зі мною ви граєте,
Як же до вас мені можна дійти?

М'ячки - зірочки, зірочки - м'ячки,
Дивні, казкові, чарівні вогні.
Вдень чудернацько ви десь заховаетесь
Щоб засвітити нам знову вночі.

КОШЕНЯ. Який грайливий настрій. А зовсім недавно хтось тремтів від страху.

ЛЕВЕНЯ. Ура! Я тепер Левеня-гастроном!

КОШЕНЯ (*сміється*). Не гастроном, а астроном.

ЛЕВЕНЯ (*дивиться в телескоп*). Ой! Одна зірочка падає!

КОШЕНЯ. Дай глянути. (*Заглядає в телескоп*). Це не зірочка.

ЛЕВЕНЯ. А що це?

КОШЕНЯ. Не знаю. Але це «що це» летить прямо на нас.

ЛЕВЕНЯ. Ховаємось!!!

Приземлення Прибульчика

Левеня та Кошеня ховаються.

КАРТИНА ДРУГА

На галявинку викочується Прибульчик. Лежить без ознак життя. Левеня та Кошеня у схованці.

КОШЕНЯ. Цікаво – що це?

ЛЕВЕНЯ. Щоб це не було, воно звалилося з неба.

КОШЕНЯ. Не ворухиться. (*Левеняті*). Іди, глянь, що це.

ЛЕВЕНЯ. А чому я?

КОШЕНЯ. Ти що, боїшся?

ЛЕВЕНЯ. Ні. Мені а ні трішечки не цікаво.

КОШЕНЯ. Гарзд. Тоді піду я.

Кошеня виходить зі схованки.

ЛЕВЕНЯ. Обережно. Близько не підходь. Завжди будь готовий тікати... Ну, що це?

КОШЕНЯ. Це не «що це». Це – «хто це».

ЛЕВЕНЯ. Хто це?

КОШЕНЯ. Не втямлю.

ЛЕВЕНЯ. Може Зайченя?

КОШЕНЯ. Ні.

ЛЕВЕНЯ. Вовченя?

КОШЕНЯ. Ні.

ЛЕВЕНЯ. Лисеня, Порося, Слоненя?

КОШЕНЯ. Ні, ні, ні.

ЛЕВЕНЯ. Тоді хто?

КОШЕНЯ. Іди сам подивись.

Левеня залишає схованку.

ЛЕВЕНЯ. Ти, ба! Чудо-Юдо!

КОШЕНЯ (*Прибульчику*). Гей! Ти хто? Отямся.

Прибульчик приходить до тямі.

ЛЕВЕНЯ. Хто ти?

ПРИБУЛЬЧИК. Пі-лі-піпка.

ЛЕВЕНЯ. Хто-хто?

ПРИБУЛЬЧИК. Піліпіпка.

ЛЕВЕНЯ. Я не зрозумів, боятися мені чи ні?

КОШЕНЯ. Ти звідки?

ПРИБУЛЬЧИК. Я з іншої планети.

КОШЕНЯ. Так ти інопланетя! Прибульчик!

ПРИБУЛЬЧИК. Так, я – Прибульчик.

КОШЕНЯ. Ось так пощастило!

ПРИБУЛЬЧИК. Де я?

КОШЕНЯ. На Землі.

ЛЕВЕНЯ. На лісовій галявині.

ПРИБУЛЬЧИК. Землі-галявині.

ЛЕВЕНЯ (Кошеняті). Він кусається?

КОШЕНЯ. Не знаю.

ПРИБУЛЬЧИК. Хто ви?

КОШЕНЯ. Я – Кошеня. Астроном!

ЛЕВЕНЯ. А я – Левеня. Цар звірів!

ПРИБУЛЬЧИК. Звірів?

ЛЕВЕНЯ. Так. А ти що за звір?

ПРИБУЛЬЧИК. Я не знаю. А що таке «звір»?

ЛЕВЕНЯ. Ха-ха! Він ще маленький. Зовсім нічого не знає.

КОШЕНЯ. Постривай. Зараз все з'ясуємо. (Прибульчику). Ти нявкаєш?

ПРИБУЛЬЧИК. А що це таке – «нявкаєш»?

КОШЕНЯ. Я – Кошеня. Я – нявкаю. Він – Левеня. Він – ричить.

ЛЕВЕНЯ. Ось так: р-р-р-р!

КОШЕНЯ. Порося – хрюкає, Собачка – гавкає, Корова – мукає...

ПРИБУЛЬЧИК. Зрозумів. Прибульчик – пі-лі-пі-кає.

ЛЕВЕНЯ. Ха-ха! Пі-лі-пі-кає! Кого ти налякаєш своїм пі-лі-пі-канням?

Піліпіпка!

ПРИБУЛЬЧИК. Я не хочу лякати.

ЛЕВЕНЯ. Тоді для чого ти до нас прилетів?

ПРИБУЛЬЧИК. Я не прилітав. Наша Полярна планета дуже слизька. У нас завжди зима. Ми гралися з іншими інопланетятками в доганялки, і я не помітив, як опинився на самісінькому краю. Я зісковзнув з нього як з льодової гірки та полетів вниз прямо до вас.

КОШЕНЯ. Так ти впав?

ПРИБУЛЬЧИК. Так.

ЛЕВЕНЯ. Як же ти тепер повернешся?

ПРИБУЛЬЧИК. Не знаю.

КОШЕНЯ. Не хвилюйся. Ми не залишаємо друзів у біді. Я що-небудь придумаю.

ЛЕВЕНЯ. Хіба ми вже подружились?

КОШЕНЯ. Ну, ось самий час.

Пауза.

ПРИБУЛЬЧИК. Я хочу дружити.

КОШЕНЯ. Дружити – це чудово. *(Подає лапу)*. Няв!

ЛЕВЕНЯ *(кладає свою лапу на лапу Кошеняті)*. Р-р-р-р!

ПРИБУЛЬЧИК *(кладає свою лапу зверху)*. Пі-лі-пі!

КОШЕНЯ. Тепер ми друзі! *(Співає)*.

Пісня Кошеня і друзів

Приспів: (2 рази)

Кошеня: Няв!

Левеня: Р-р-р!

Прибульчик: Пі-лі-пі!

Разом: Нам знегоди не страшні.

Кошеня: Няв!

Левеня: Р-р-р!

Прибульчик: Пі-лі-пі!

Разом: Друзі назавжди!

Кошеня: В день і ніч, у сніг чи зливу
Пам'ятай, що все можливо,
До мети не припиняй свій рух.
Не втрачай надій на диво
І вперед дивись сміливо,
Завжди буде поруч вірний друг.

Приспів. (2 рази)

Разом: Друзі назавжди,
Друзі назавжди!

ЛЕВЕНЯ (*заглядає в телескоп*). Прибульчику, покажи-но, де твоя слизька планета?

ПРИБУЛЬЧИК. Біля Великої Ведмедиці.

ЛЕВЕНЯ. Ведмедиця на небі? Як вона там опинилася? Також впала?

КОШЕНЯ. Ну, ти справді «гастроном», далекий родич! Велика Ведмедиця – це таке сузір'я.

ПРИБУЛЬЧИК. Декілька планет розташувалися так, ніби намалювали на небі Ведмедицю. Бачиш?

ЛЕВЕНЯ. Так, дуже схоже на Ведмедицю.

ПРИБУЛЬЧИК. А поруч з Великою Ведмедицею найяскравіша зірка. Це і є моя Полярна планета.

ЛЕВЕНЯ. Дуже високо. Ніяк туди не заскочити.

Пауза.

ПРИБУЛЬЧИК. Виходить, я ніколи не повернуся додому?

КОШЕНЯ. Не сумуй, Прибульчику. Планети не стоять на місці. Вони обертаються.

ЛЕВЕНЯ. То й що?

КОШЕНЯ. Мені терміново потрібна енциклопедія!

ЛЕВЕНЯ. А це що таке?

КОШЕНЯ. Книга, у якій про все написано.

ЛЕВЕНЯ. Що ти замислив, Кошеня?

КОШЕНЯ. В енциклопедії ми точно знайдемо відповідь, як допомогти Прибульчику повернутися додому. (*Левеняті*). Оберігай Піліпіпку. А я миттю за енциклопедією. Одна лапа тут, друга там.

Кошеня забирає телескоп, вибігає з галявини.

КАРТИНА ТРЕТЯ

На галявині Левеня та Прибульчик.

ПРИБУЛЬЧИК. Що ми будемо робити?

ЛЕВЕНЯ. Чекати. Кошенятко у нас – голова! Дуже розумний. Одне слово – гастроном!

ПРИБУЛЬЧИК. Вже дуже пізно.

ЛЕВЕНЯ (*позіхає*). Еге ж, хочеться спати.

ПРИБУЛЬЧИК. Мене, напевно, шукають. Як повільно тягнеться час.

ЛЕВЕНЯ. Еге ж, як жуйка. Слухай, а давай-но підемо спати. У вісні час спливає швидко.

ПРИБУЛЬЧИК. Я не зможу заснути.

ЛЕВЕНЯ. Тоді я піду один, швиденько посплю за нас двох. А ти, коли щось, пі-лі-пі-кай. І я відразу тут як тут.

ПРИБУЛЬЧИК. Добре.

Левеня виходить спати.

КАРТИНА ЧЕТВЕРТА

На галявині один Прибульчик.

ПРИБУЛЬЧИК. Я хочу додому. (*Співає*).

Пісня Прибульчика

Ніч навкруги, що ж –
Ждати тепер дня,
Спати лягти треба
Тільки чомусь я
Як на хвилиночку очі закрию
Сум і нудьга обійма,
В ліжку своєму прокинутись мрію,
Де ти, планета моя?
Знаю, ти...

Приспів:

Там де високо спішать кудись комети,
Там, там, між зірок, летить моя планета.
Там, де Чумацьким шляхом зорельоти
Стрімко ідуть на розгін...
Та на світанку планета зникає
І я залишусь один.

Тиша кругом і
Спати давно час,
Тільки зірки з неба
Дивляться для нас.
Лячно від думки, що тут я лишуся
На невідомій землі,
Швидше б мій друг вже назад повернувся
І допоміг би мені.

Приспів.

Тема Гризольди (фоном)

(Вдалині видніється світло ліхтарика). Кошеня? Ні, це хтось великий та грізний.

Прибульчик ховається, на галявину вибігає Гризольда-Звіролов.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. І тут нікого. Втік! Таки втік від мене цінний екземплярчик – африканське Левеня. Все, втомилася. Ось тут і перепочину. Симпатична галявинка. *(Ставить прикордонний стовпчик з написом «Територія Гризольди-Звіролова»)*. Тепер це моя територія. Тут, напевно, люблять пустувати різні звірятка. А вночі вони всі сплять. Набігаються, втомляться, гарматою не розбудиш. А я тут як тут. Всі нірки, всі кущики перевірю. Миких звіряток сплячими упакую в клітки. Без єдиного пострілу. Правда, гуманно? І, головне, все по закону. Територія моя. Розумно! Зараз подивимося, хто у нас тут бешкетував? *(Світить ліхтариком)*. А наслідили як! Сліди Кошенятка. На Кошенят попиту немає. Ось ще сліди. Ніколи таких не зустрічала. Хто це може бути? *(Радісно)*. А ось сліди Левенятка! Мій утікач, моя африканська здобич тут як тут. Добігався, мій хороший. Від мене не втечеш. Подивимося, де ж у нас заснуло Левеня?

Гризольда-Звіролов по слідах рухається у сторону Левенятка. Прибульчик, недовго думаючи, вистрибує зі схованки й перекриває їй дорогу.

ПРИБУЛЬЧИК. Пі-лі-пі!

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. А це ще що за невідоме звірятко?

ПРИБУЛЬЧИК. Пі-лі-пі!!

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. Який чудовий екземпляр.

ПРИБУЛЬЧИК. Пі-лі-пі!!!

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. Ну, досить «пі-лі-пі-кати»! Ти ж не на сигналізації. Хто ти?

ПРИБУЛЬЧИК. Я Прибульчик.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. Прибульчик? Дивний екземпляр, ніколи не зустрічався. Ти тут живеш?

ПРИБУЛЬЧИК. Ні. Я впав з неба.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. От так пощастило! Цілу ніч бігаю за африканським втікачем, і жодного звірятка за всю погоню не зустріла. А тут одразу – товар на мільйон! Що ти робиш на моїй території?

ПРИБУЛЬЧИК. А хіба ця галявинка ваша? Адже вас тут не було. Ви щойно прийшли.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ (*показує на прикордонний стовпчик з написом*). Ти читати вмієш?

ПРИБУЛЬЧИК (*читає*). «Територія Гризольди-Звіролова».

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. Бачиш? Все по закону. Ти на моїй території и Левеня на моїй території. Виходить ви мої. І вам безмежно пощастило, тому що я друг звіряток.

ПРИБУЛЬЧИК. Неправда. Я все чув і не дозволю вам посадити мого друга Левеня до клітки.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. Вправно – «не дозволю». А хто тебе запитує?

Гризольда-Звіролов обережно підходить до Прибульчика.

ПРИБУЛЬЧИК. Не підходьте.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. А що буде? Ти мене вкусиш?

ПРИБУЛЬЧИК. Ні.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. Подряпаєш?

ПРИБУЛЬЧИК. Ні. Я вас відбіюполю.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. Що-що? Відбіюполю? (*Сміється*). А це як?

ПРИБУЛЬЧИК. Ось так. Пі-лі-пі!!!

Біополе 1

Прибульчик спрямовує свої лапки у бік Гризольди-Звіролова. Невидимий потік енергії відштовхує Гризольду-Звіролова, збиваючи її з ніг. Гризольда-Звіролов падає.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. Хто? Хто мене штовхнув? (*Озирається навкруги*). Хто тут штовхається?

Гризольда-Звіролов встає і йде до Прибульчика.

ПРИБУЛЬЧИК. Пі-лі-пі!

Біополе 2 (повторити декілька разів)

І знову невидима енергія Прибульчика збиває Гризольду-Звіролова з ніг. Так повторюється декілька разів.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ (*нарешті второпавши*). Так це ти бешкетуєш, інопланетне звірятко?

ПРИБУЛЬЧИК. Я вас попереджав.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. І як ти це робиш?

ПРИБУЛЬЧИК. У разі небезпеки, моє захисне поле не дозволяє ворогу до мене наближатися.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. Ну, який же я ворог. (*Общупує невидиму перешкоду довкола Прибульчика*). Дійсно. Не підійти. Оце номер! (*Вбік*). З такими здібностями тільки в цирку і виступати. Безцінний екземпляр. (*Прибульчику*). Ну, добре. Ти мені не потрібен. Я йду геть.

Гризольда-Звіролов йде з галявини.

ПРИБУЛЬЧИК. Пішла.

Гризольда-Звіролов з'являється біля схованки де спить Левеня.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. А ось Левеня я все ж таки заберу.

ПРИБУЛЬЧИК. Пі-лі-пі!

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. Що таке? Твоє захисне поле інших не захищає? Який жаль. Можеш пі-лі-пикати скільки завгодно. Левеня моє.

ПРИБУЛЬЧИК. Левеня мій друг!

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. Левеня моє. (*Пауза*). Але ми можемо домовитись. Якщо ти такий друг, тоді лізь в клітку замість друга.

ПРИБУЛЬЧИК. Але в клітці мій захист не буде діяти.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. Як хочеш. Моє діло запропонувати.

ПРИБУЛЬЧИК. А ви тоді Левеня залишите у спокої?

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. Або ти, або він.

ПРИБУЛЬЧИК. Але я хочу додому.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. А ще другом назвався. Вирішуй – або ти, або він.

ПРИБУЛЬЧИК. Я.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. Ось це справжній друг. Ласкаво просимо до клітки.

Гризольда-Звіролов замикає Прибульчика в клітці.

ПРИБУЛЬЧИК. Пі-лі-пі.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. Наївне звірятко. Безцінний екземпляр.

Гризольда-Звіролов уносить Прибульчика.

КАРТИНА П'ЯТА

На галявину вибігає Кошеня з великою книгою.

КОШЕНЯ. А ось і я! Одна лапа там, друга тут. (*Помічає прикордонний стовпчик з написом, читає*). «Територія Гризольди-Звіролова». Дивно. Цього напису тут не було. А де мої друзі? (*Кличе*). Левеня! Прибульчику! Невже сплять? (*Знову кличе*). Левеня! Прибульчику!

Зі схованки виходить Левеня.

ЛЕВЕНЯ. Я тут.

КОШЕНЯ. Знову спиш?

ЛЕВЕНЯ. Ні. Караулю. Сиджу у засаді.

КОШЕНЯ. А де Інопланетятко?

ЛЕВЕНЯ. Заснув, мабуть.

КОШЕНЯ. Тут нікого не було?

ЛЕВЕНЯ. Нікого.

КОШЕНЯ (*вказує на прикордонний стовпчик з написом*). Тоді, що це?

ЛЕВЕНЯ. Я читати не вмію.

КОШЕНЯ. Оце так Цар звірів. (*Читає*). «Територія Гризольди-Звіролова».

ЛЕВЕНЯ. Територія Гризольди-Звіролова? Треба якнайшвидше тікати з її галявинки. Якщо вона нас піймає, то посадить до клітки, а потім продасть до зоопарку.

КОШЕНЯ. Де Прибульчик?

ЛЕВЕНЯ (*шукає*). Прибульчику! Пі-лі-піпка, ти де? (*Кошеняті*). Його ніде немає.

КОШЕНЯ. Я так і знав, що тобі неможна довіритися.

Пауза.

ЛЕВЕНЯ. Якщо я тебе правильно зрозумів, ти хочеш сказати, що Пі-лі-піпку викрала Гризольда-Звіролов?

КОШЕНЯ. Ти мене правильно зрозумів. Сплюха. Проспав друга.

ЛЕВЕНЯ. Але я ж заснув тільки на хвилинку... Що ж тепер робити?

КОШЕНЯ. Треба йти визволяти Прибульчика.

ЛЕВЕНЯ. Йти до Гризольди-Звіролова? Вона ж нас піймає та продасть.

Пауза.

КОШЕНЯ. Коли ти вже перестанеш боятися, Цар звірів. Ніхто нас не піймає, якщо ми все продумаємо. Якщо в нас буде план.

ЛЕВЕНЯ. Який план?

КОШЕНЯ. Гризольда-Звіролов виходить на охоту вночі, щоб ніхто не бачив її злочинства. Так?

ЛЕВЕНЯ. Так.

КОШЕНЯ. Ну, ось!

ЛЕВЕНЯ. Що, ось?

КОШЕНЯ. Ми підемо до Гризольди-Звіролова вдень, коли вона буде спати і звільнимо Прибульчика.

ЛЕВЕНЯ. Ну, Кошеня, ти – голова! А як Прибульчик повернеться додому на свою слизьку планету?

КОШЕНЯ. Дуже просто! Дивись. (*Відкриває книгу*). Ось що написано в енциклопедії. (*Читає*). «Планети крутяться».

ЛЕВЕНЯ. І наша Земля також?

КОШЕНЯ. Так.

ЛЕВЕНЯ. Ти, ба. Це означає, що ми кружляємо на нашій планеті як на каруселі?

КОШЕНЯ. Так. Планети не стоять на місці, вони подорожують небом. Тільки цього ніхто не помічає. (*Читає далі*). «Кожної наступної ночі планети міняються місцями». Зрозуміло?

ЛЕВЕНЯ. Ні.

КОШЕНЯ. Це ж так просто. Якщо цієї ночі планета Прибульчика над нами, вгорі, тоді мине день і наступної ночі...

ЛЕВЕНЯ. Що наступної ночі?

КОШЕНЯ. Наші планети поміняються місцями і дім Прибульчика опиниться внизу, під нами. Ми підведемо Прибульчика до краю нашої Землі і він зможе скотитися з нього, як з гірки, на свою Полярну планету.

ЛЕВЕНЯ. Ура! Який ти молодець, Кошеня! Ти справжній гастроном!

КОШЕНЯ. Скільки разів тобі повторювати? Я – астроном, а не – гастроном.

ЛЕВЕНЯ. Ти справжнісінький астроном!

КОШЕНЯ. Тепер у нас є план, і ми можемо йти визволяти друга.

Кошеня та Левеня йдуть з галявини.

ДІЯ ДРУГА

КАРТИНА ШОСТА

Ранок. Планета Земля з боку володіння Гризольди-Звіролова. Гризольда-Звіролов розставляє капкани.

Пісня Гризольди

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ (*співає*).

Я Звіролов Гризольда,
Відома я усім,
Ловлю звірят безхатніх,
Для них знаходжу дім.
Когось у цирк влаштую,
Когось у зоопарк,
Турботлива завжди я,
Турбота добрий знак.

Якщо хтось запитає:
Навіщо це роблю?
Я відповім охоче,
Секретів не люблю, -
Допоки хтось купляє
Всіх пійманих звірят,
Мій гаманець зростає
І грошики дзвенять.

Капкани і пастки - мої друзі і помічники! Скільки ви звірів спіймали. Не злічити. А сьогодні у вас особливе завдання: стерегти безцінний екземпляр, який так вдало звалився з неба просто мені до рук. Всього один Прибульчик і Гризольда-Звіролов - мільйонер! Нікому його не віддам. Безкоштовно, звичайно. Хай тільки спробують сунутись в мої володіння, одразу ж потраплять в капкан або пастку. (*Потягується*). Яка приємна втома. Хто добре попрацював вночі, удень може відпочити. Піду, подрімаю трішки, а ви, мої друзі і помічники - капкани і пастки, стережіть Прибульчика.

Гризольда-Звіролов йде спати.

КАРТИНА СЬОМА

День. Планета Земля з боку володіння Гризольди-Звіролова. Чується хропіння. Виходить Кошеня, за ним ховається Левеня.

КОШЕНЯ. Ось вони - володіння Гризольди-Звіролова. Ми на місці.

ЛЕВЕНЯ. А де Гризольда?

КОШЕНЯ. Т-с-с! Спить!

ЛЕВЕНЯ. А де Прибульчик?

КОШЕНЯ. Не знаю. Десь тут.

ЛЕВЕНЯ. Давай його покличемо. (*Кличе*). Прибульчику!

КОШЕНЯ. Ти, що. Не можна шуміти. Гризольда-Звіролов прокинеться.

Слід у слід (спочатку фоном на тексті)

Хропіння припиняється. Кошеня і Левеня ховаються. Виходить Гризольда-Звіролов, потягується позіхаючи.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. Хто тут? (*Перевіряє капкани і пастки*). Тут нікого. І тут нікого. І тут порожньо. Здалося.

Гризольда-Звіролов йде. Чується хропіння. Кошеня і Левеня виходять з укриття.

ЛЕВЕНЯ. Ти йди вперед, а я за тобою.

КОШЕНЯ. Знову боїшся?

ЛЕВЕНЯ. Нічого подібного. Я буду стежити, щоб на нас ніхто ззаду не напав.

КОШЕНЯ. Іди слід у слід. І не галасуй більше. (*Співають*).

*Левеня: Слід у слід,
Слід у слід,
В дуже небезпечний ми йдемо похід.*

Кошеня: Слід у слід,
Слід у слід,
Визволяти друга нам негайно слід.

Разом: Хоч похід наш ризиковий –
Скрізь капкани і пастки
Рятувати друга треба
Нам з біди.

Левеня: Слід у слід,
Кошеня: Слід у слід,
Левеня: Слід у слід.

*Кошеня і Левеня шукають Прибульчика, по черзі повторюючи «Слід у слід».
Кошеня потрапляє в пастку.*

КОШЕНЯ. Ой!

ЛЕВЕНЯ. Що?

КОШЕНЯ. Я у пастці. (Намагається звільнитися). Одному мені не вибратися.

ЛЕВЕНЯ. Я тобі допоможу.

КОШЕНЯ. Не встигнеш. Гризольда-Звіролов прокинулася. Рятуйся.

ЛЕВЕНЯ. А ти?

КОШЕНЯ. Рятуйся, друже.

Левеня ховається. Виходить Гризольда-Звіролов.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. Хто тут шастає? (Перевіряє капкани і пастки). Тут нікого. Тут порожньо. А тут... (Бачить Кошеня). Попався красунчик. Хто тут у нас?

КОШЕНЯ. Кошеня. Астроном.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. Астроном – це хто?

КОШЕНЯ. Це той, хто відкриває зірки.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. Це я відкриваю зірки! А що ти тут робиш, астроном?

КОШЕНЯ. Я прийшов допомогти своєму другові, Прибульчику.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. А йому твоя допомога не потрібна. У Прибульчика все добре. Я про нього подбаю. Він скоро стане зіркою найвідомішого цирку.

КОШЕНЯ. Прибульчик хоче повернутися додому. Відпустіть його, будь ласка.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. Ти хочеш відібрати у мене мільйон?

КОШЕНЯ. Ні. Я хочу допомогти своєму другові.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. Ні. Ти хочеш відібрати у мене мільйон! Ходімо, я і про тебе подбаю. Продам в хороші руки. Правда, кошеньята зараз не в ціні. Хіба що в придачу до Прибульчика ти, можливо, і згодишся. Що з тебе візьмеш. Хоч вовни жмут.

Гризольда-Звіролов виводить Кошеня.

КАРТИНА ВОСЬМА

Вечір. Планета Земля, з боку володіння Гризольди-Звіролова. Виходить Левеня.

ЛЕВЕНЯ. Страшно. Дуже хотілося втекти світ за очі. Але одному ще страшніше. Що мені робити? Рятувати друзів? Але як? Тут всюди капкани і пастки. Якщо я піду рятувати, то знову стану здобиччю Гризольди-Звіролова... *(Пауза)*. А не піти я не можу. Мої друзі в біді, і я – єдина надія на їх порятунок. Що робити? Як мені бути? Кошеня б придумав... Стоп! *(Пауза)*. Кошеня говорив ступати слід у слід. А що це означає? Якщо я буду йти за нашими з кошеням слідами, то... То не потраплю ні в капкан, ні в пастку.

Виходить Гризольда-Звіролов, потягується, помічає Левеня.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. Хто тут?

ЛЕВЕНЯ. Це я - Левеня...

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. На ловця і звір біжить. Повернувся мій африканський екземпляр.

ЛЕВЕНЯ. Я прийшов за своїми друзями: Прибульчиком і Кошеням.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ (*пошепки*). Мої друзі і помічники - капкани і пастки, приймайте втікача. (*Левеняті*). Ласкаво просимо. Проходь сміливіше.

ЛЕВЕНЯ. А я і не боюся. Я - Цар звірів. (*Проходить*). Слід у слід. Слід у слід. Слід у слід.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ (*намагаючись загнати Левеня в капкан*). Що ти там бурмочеш, Цар? Іди сюди. Я тебе відведу до твоїх друзів.

ЛЕВЕНЯ. Ти мене не обдуриш.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. Ах, так!

ЛЕВЕНЯ. Не наздоженеш, не впіймаєш!

Гризольда ловить Левеня

Гризольда-Звіролов намагається зловити Левеня. Левеня спритно викручується, постійно повторюючи: «Слід у слід, слід у слід, слід у слід». Нарешті ловля закінчується тим, що Гризольда-Звіролов сама потрапляє в свою ж пастку.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. Ой!

ЛЕВЕНЯ. Що, попалася? Не рий яму іншому, сама в неї потрапиш!

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. Допоможи мені, Левеня. Самій мені з цієї пастки ніколи не вибратися.

ЛЕВЕНЯ. Зараз же признавайся, де ти сховала моїх друзів?

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. У підвалі закрила на засув.

ЛЕВЕНЯ. Це так ти дбаєш про звірят?

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. Допоможи мені вибратися. Хочеш, я тобі грошенят дам. Багато.

ЛЕВЕНЯ. Не потрібні мені твої гроші. (*Відкриває двері підвалу*). Кошеня, Прибульчику, це я – Левеня. Виходьте, ви вільні!

З підвалу виходять Кошеня, за ним Прибульчик, обіймають Левеня. Всі трое кричать: «Ура».

КОШЕНЯ. Спасибі тобі, Левеня! Ти дуже сміливий. Ти справжній Цар звірів!

ПРИБУЛЬЧИК. Ти справжній друг!

КОШЕНЯ. Нам потрібно поспішати. Ніч настає, планети міняються місцями.

ЛЕВЕНЯ. Обережно капкани! Ідіть за мною. Слід у слід.

КОШЕНЯ. Слід у слід.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. Куди ж ви? А як же я?

ЛЕВЕНЯ. А ти залишайся зі своїми друзями і помічниками - капканами та пастками.

КОШЕНЯ. Відчуй, як це бути у пасці.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. Я більше не буду. Чесне слово. Пробачте мені. Я більше не буду ловити звірів і саджати їх в клітки. Я буду саджати... Тільки квіти і стану Гризольдою-Квіткарем.

Пауза.

ПРИБУЛЬЧИК. Не можна залишати її в біді. Давайте ми їй повіримо.

ЛЕВЕНЯ. Ніколи.

КОШЕНЯ. Не знаю. Чи можна їй взагалі вірити після того, що було?

ПРИБУЛЬЧИК. Потрібно вірити завжди, тому що доброта творить дива.

Пауза.

ЛЕВЕНЯ. Я взагалі-то не злий. Давайте пробачимо.

КОШЕНЯ. Давайте ми їй повіримо.

Друзі допомагають Гризольді-Звіролову звільнитися.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. Спасибі. Я тепер буду доброю. Даю чесне слово Гризольди-Квіткарю.

КОШЕНЯ. Нам потрібно поспішати.

ГРИЗОЛЬДА-ЗВІРОЛОВ. Ступайте обережно. Капкани. (*Пауза*). Я їх приберу. Чесне слово!

Левеня, Кошеня і Прибульчик йдуть, дружньо повторюючи: «Слід у слід, слід у слід, слід у слід».

КАРТИНА ДЕВ'ЯТА

Зоряна тема (фоном)

Ніч. Край планети Земля. Виходить Кошеня з телескопом. За ним Левеня й Прибульчик.

КОШЕНЯ. Швидше. Полярна планета під нами.

ЛЕВЕНЯ. Ми вже на самому краю Землі?

КОШЕНЯ. Так. Будьте обережні. Не підходьте дуже близько до краю.

ПРИБУЛЬЧИК. Он Велика Ведмедиця. Вона тепер внизу. А поруч Полярна планета. Там мій дім!

ЛЕВЕНЯ. Все як в циклопедії написано!

КОШЕНЯ. Енциклопедії!

Кошеня встановлює телескоп.

ЛЕВЕНЯ. Я й кажу. Кошеня, а навіщо ти з собою притягнув цього триногого?

КОШЕНЯ. Телескоп!

ЛЕВЕНЯ. Я й кажу.

КОШЕНЯ. Я повинен бути на всі сто відсотків упевнений, що Прибульчик повернувся додому.

ЛЕВЕНЯ. Ти будеш телескопом прицілюватися?

КОШЕНЯ. Ні. Коли Прибульчик скотиться на свою планету, він нам помахас, що все гаразд. А ми в телескоп побачимо.

ЛЕВЕНЯ. Ось здорово! (*Прибульчику*). Кошеня у нас голова! Все продумав. Ти нам помахас? Правда?

ПРИБУЛЬЧИК. Обов'язково помахая.

КОШЕНЯ. Пора прощатися. Час не чекає.

Пауза.

ПРИБУЛЬЧИК (*протягає лапу*). Пі-лі-пі.

КОШЕНЯ (*кладає свою лапу на лапу Прибульчика*). Няв.

ЛЕВЕНЯ (*кладає свою лапу зверху*). Р-р-р.

ПРИБУЛЬЧИК. Спасибі вам, друзі, за все, що ви для мене зробили.

КОШЕНЯ. Дрібниці.

ЛЕВЕНЯ. Ми що, розлучаємося назавжди?

ПРИБУЛЬЧИК. Ні. Ми будемо дружити.

КОШЕНЯ. Будемо дружити планетами.

ЛЕВЕНЯ. Здорово!

КОШЕНЯ. Пора.

До друзів вибігає Гризольда-Квіткаря. Вона тримає у руках горщик з квіткою.

ГРИЗОЛЬДА-КВІТКАР. Зачекайте. (*Переводячи подих*). Встигла. (*Протягає Прибульчику горщик з квіткою*). Це тобі. Від мене: Гризольди-Квіткаря, моя перша квіточка. На добру згадку.

ПРИБУЛЬЧИК (*приймає горщик з квіткою*). Дякую.

Прибульчик підходить до самого краю планети Земля.

КОШЕНЯ. З'їжджай обережно, Прибульчику!

ЛЕВЕНЯ. Дивися не промахнись!

ПРИБУЛЬЧИК. Не промахнуся!

ГРИЗОЛЬДА-КВІТКАР. Обережніше з квіткою.

ПРИБУЛЬЧИК. Я буду обережним.

КОШЕНЯ. На старт!

Увага! Поїхали!

Прибульчик зїжджає з краю планети Земля як з дитячої гірки.

ЛЕВЕНЯ. До побачення, Пі-лі-піпка!

КОШЕНЯ. До побачення, Прибульчику!

ГРИЗОЛЬДА-КВІТКАР. До побачення, друже!

Кошеня, Левеня і Гризольда-Квіткар по черзі заглядають у телескоп і радісно махають лапами в зоряне небо. Звучить фінальна пісня.

Фінальна пісня

Левеня: Мов каруселі планети

Небо безкрає кружляє

Кошеня: І не потрібні білети

Всім, хто кататись бажає.

Гризольда: Та щоб не впасти потрібно

Міцно за друга триматись,

А як впадеш – неодмінно

Друг допоможе піднятись!

Приспів:

Усі разом: В добру путь, наш друже,

Раді дуже,

Що завітав до нас.

Хай щастить в дорозі,

Витри сльози,

І нам прощатись час.

День минув негоди

І пригоди

Завтра нові нас ждуть.

Буде все казково
І чудово,
Отже, у добру путь!

Пісня Кошеня і друзів (фонограма без вокалу)

КІНЕЦЬ

Музыка
ДЛЯ ТЕАТРА

www.music4theater.com